

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **Dr. Bernhard Steiner - Správa nemovitostí spol.s r.o.**, IČO 48029408
sídlem Evropská 165/207, 161 00 Praha 6

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 19. 8. 2021, č. j. MPO 567711/21/61100/01000 MIPOX03REL8R

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 19. 8. 2021, č. j. MPO 567711/21/61100/01000 MIPOX03REL8R (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým nebylo vyhověno námitkám žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu (dále jen „*správní orgán prvního stupně*“), ze dne 1. 7. 2021, č. j. MPO 482201/21/61100/61150 MIPOX03QC6R8 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o zkrácení dotace, požadované k proplacení v žádosti o platbu a specifikované v napadeném rozhodnutí, z požadované částky 286 234,04 Kč na částku 163 876,89 Kč, a to z důvodu porušení podmínek stanovených v rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 30. 1. 2020, č. j. MPO 10400/20/61500 (dále jen „*rozhodnutí o poskytnutí dotace*“), spočívajícím v nedodržení povinnosti příjemce dotace být vlastníkem předmětného vozidla po celou dobu realizace a po dobu pěti let od přechodu projektu do centrálního stavu MS2014+.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval předchozí průběh správního řízení, shrnul závěry vyslovené v prvostupňovém rozhodnutí, sumarizoval průběh odvolacího řízení a reprodukoval argumentaci žalobkyně uvedenou v námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí.
4. Žalovaný předně konstatoval, že se neztotožňuje s názorem žalobkyně, že nedošlo k naplnění smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva k pořízenému elektromobilu. Z osvědčení o registraci vozidla jasně vyplývá, že jako vlastník vozidla byla dne 15. 7. 2020 zapsána společnost ŠkoFIN s.r.o. Do žádosti o zápis silničního vozidla vyplňuje údaje sám vlastník nebo jeho zmocněný zástupce, přičemž údaje musí být podloženy relevantními doklady. Není proto pravděpodobné, že by k zápisu došlo chybou a že by si žalobkyně nesprávně vyplněného údaje nevšimla. Z osvědčení je zřejmé, že ke změně zápisu vlastníka došlo až dne 8. 10. 2020, tedy po téměř čtyřech měsících od registrace vozidla. Tato skutečnost nasvědčuje tomu, že k podpisu dodatku č. 1 ke smlouvě o úvěru, kterým byla dohodnuta odkládací podmínka k zajišťovacímu převodu práva, došlo později než současně se smlouvou, jak uvádí žalobkyně.
5. Žalovaný dále uvedl, že zajišťovací převod práva představuje změnu vlastnictví, a to účinností smlouvy o zajištění závazku, tedy dnem podpisu smlouvy. Skutečnost, že k převodu vlastnického práva došlo, vyplývá z osvědčení o registraci vozidla a ze smlouvy o úvěru ze dne 17. 6. 2020. Podle rozhodnutí o poskytnutí dotace musí být podmínka vlastnictví hmotného majetku, jehož pořizovací cena byla zahrnuta do způsobilých výdajů, splněna od počátku realizace projektu. Převodem vlastnického práva k elektromobilu, jehož pořízení bylo předmětem projektu, byla výše uvedená podmínka porušena, a to i s ohledem na skutečnost, že dle Pravidel pro žadatele a příjemce dotace z Operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (dále jen „*OPPIK*“) – obecná část, které jsou přílohou rozhodnutí o poskytnutí dotace, je zajišťovací převod práva nepřijatelným způsobem zajištění majetku. Žalovaný proto na základě uvedeného aproboval zkrácení dotace z důvodu nezpůsobilosti výdajů. Nezpůsobilost předmětných výdajů za nákup elektromobilu nesouvisí s včasností doložení dokladů v rámci kontroly žádosti o platbu.

III. Žaloba

6. Žalobkyně v podané žalobě po stručné rekapitulaci průběhu správního řízení nejdříve namítala, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť je zcela nedostatečně zdůvodněné a nevypořádalo se s argumentací obsaženou v námitkách proti

prvostupňovému rozhodnutí. Případný odkaz na argumentaci uvedenou v prvostupňovém rozhodnutí není dle žalobkyně dostatečný, neboť i tak nejsou závěry žalovaného o krácení dotace dostatečně zdůvodněny. Žalobkyně uvedla, že napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí navazují na rozhodnutí ze dne 21. 5. 2021, které bylo žalovaným dne 25. 6. 2021 označeno za bezpředmětné. Žalovaný tak dle žalobkyně potvrdil nekonzistentní postup a zpracování rozhodnutí bez návaznosti na platnou zákonnou úpravu a podklady OPPIK.

7. Žalobkyně dále argumentovala, že předmětný automobil byl pořízen na základě smlouvy o úvěru uzavřené dne 17. 6. 2020 se společností ŠkoFIN s.r.o. Smlouva obsahovala ujednání o zřízení zajišťovacího převodu vlastnického práva jako standardní součást úvěrových podmínek společnosti ŠkoFIN s.r.o. v případě trvání prodlení klienta s úhradou závazků vyplývajících ze smlouvy. Na základě podpisu smlouvy a dodatku provedla společnost ŠkoFIN s.r.o. chybný zápis do osvědčení o registraci vozidla, kde tato společnost byla ke dni 15. 7. 2020 uvedena jako vlastník a žalobkyně jako provozovatel. Na základě výzvy žalobkyně byl ke dni 8. 10. 2020 proveden zápis žalobkyně jako vlastníka vozidla v souladu se smlouvou o úvěru a jejím dodatkem.
8. Žalobkyně se stala prvním majitelem vozidla, k vozidlu byl vydán čistopis velkého technického průkazu, u něž neproběhlo přihlášení do evidence na třetí stranu. Žalobkyně tak neporušila pravidla Výzvy IV programu podpory NÍZKOUHLÍKOVÉ TECHNOLOGIE – Elektromobilita (dále jen „Výzva“), jelikož nepořídila vůz nesplňující podmínky definice nového vozidla. Nebyl pořízen ojetý vůz od třetí strany, naopak byl pořízen nový vůz na základě smlouvy o úvěru, přičemž vůz není zatížen převodem vlastnického práva na základě zajišťovacího převodu práva nebo leasingem.
9. Žalobkyně je toho názoru, že řádně zdůvodnila postup pořízení dané technologie, který je v souladu se standardním postupem v rámci úvěrového a dotačního odvětví. Žalobkyně dne 30. 4. 2020 uzavřela kupní smlouvu s prodávajícím Autosalonem Klokočka Centrum a.s. a na základě předávacího protokolu ze dne 16. 7. 2020 převzala po plném uhrazení kupní ceny z vlastních prostředků předmět smlouvy. Předmět smlouvy byl pořízen na základě smlouvy o úvěru se společností ŠkoFIN s.r.o. ze dne 17. 6. 2020, která obsahovala ustanovení o zřízení zajišťovacího převodu vlastnického práva k podpisu smlouvy. Toto ujednání bylo součástí standardních úvěrových podmínek společnosti ŠkoFIN s.r.o., proto byl ke smlouvě uzavřen dodatek č. 1, který upravil zřízení zajišťovacího převodu práva v souladu s projektem Elektromobilita, podmínkami Výzvy a OPPIK, a to tak, že k převodu vlastnického práva dojde pouze v případě nedodržení platební morálky žalobkyně. Dodatek č. 1 byl podepsán současně se smlouvou o úvěru dne 17. 6. 2020. Část smlouvy upravující zajišťovací převod vlastnického práva byla podpisem dodatku zrušena a nahrazena zněním dle tohoto dodatku. Nedošlo proto k převodu vlastnického práva, jelikož pro něj nebyly naplněny podmínky. Žalobkyně k námitkám proti prvostupňovému rozhodnutí doložila vyjádření úvěrové společnosti, které potvrzuje, že žalobkyně řádně splácela své úvěrové závazky a nedošlo k naplnění smlouvy o zajišťovacím převodu práva.
10. Žalobkyně dále uvedla, že posouzení doloženého osvědčení o registraci vozidla není ve vztahu k hodnocení žádosti o platbu relevantní, neboť doložení technického průkazu nebo C. O. C. listu vozidla je požadováno k prokázání kapacity baterie nebo provozních parametrů silničního vozidla. Osvědčení o registraci vozidla není povinnou přílohou žádosti o platbu.

11. Dle žalobkyně k převodu vlastnického práva nedošlo okamžikem podpisu smlouvy o úvěru a jejího dodatku, nýbrž převzetím předmětu financování dne 16. 7. 2020. Dle smlouvy přechází vlastnické právo k předmětu financování okamžikem převzetí předmětu financování klientem od dodavatele. Dodatkem č. 1 byl smluvní vztah upraven tak, aby byl v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace. Smlouva i dodatek č. 1 byly uzavřeny před fyzickým převzetím předmětu financování, a nemohlo tak dojít k naplnění převodu vlastnického práva.
12. Další námitka žalobkyně směřovala proti odkazu na stranu 41 dokumentu Pravidla pro žadatele a příjemce dotace z OPPIK – obecná část dle č. j. MPO 94483/19/61010/61000, platné od 19. 12. 2019, dle kterého je zajišťovací převod práva nepřijatelným způsobem zajištění majetku, neboť jím dochází k okamžitému převodu práv. Odkaz na tento dokument nebyl obsahem prvostupňového rozhodnutí a žalobkyně se k němu v rámci námitek nemohla vyjádřit, ačkoliv jasně popsala a vysvětlila rozdíl mezi zřízením zajišťovacího převodu práva s okamžitou účinností a s účinností ke smluvně ujednanému okamžiku. Tento odkaz zcela ignoruje rozdílnost typů zajišťovacího převodu práva v praxi úvěrového financování a zdůvodnění napadeného rozhodnutí je proto neadekvátní.
13. Závěrem žalobkyně navrhla postup podle § 153 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném a účinném znění (dále jen „*správní řád*“), tedy změnu rozhodnutí v přezkumném řízení.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 15. 11. 2021 uvedl, že postup žalovaného předcházející vydání napadeného rozhodnutí byl v souladu se zákonem. Napadené rozhodnutí je plně přezkoumatelné, přičemž žalobkyně neuvádí, v čem konkrétně nepřezkoumatelnost spatřuje.
15. K námitce nesprávného právního posouzení žalovaný uvedl, že se žalobkyně sama usvědčila z toho, že si po uzavření úvěrové smlouvy byla vědoma porušení podmínek výzvy. K tomu žalovaný doplnil, že uzavření úvěrové smlouvy za účelem počátečního předfinancování nákladů projektu je v obecné rovině povoleno. Povoleno však není zajištění úvěru zajišťovacím převodem vlastnického práva, což vyplývá z přílohy rozhodnutí o poskytnutí dotace i z Výzvy, když mezi položky nezařaditelné mezi způsobilé výdaje patří zajištění úvěru na pořízení elektromobilu formou převodu práva na majetek pořizovaný z dotačních prostředků. Žalobkyně uzavřením úvěrové smlouvy obsahující ustanovení o zajišťovacím převodu vlastnického práva porušila podmínku vycházející jak z rozhodnutí o poskytnutí dotace, tak z dokumentů, které jsou jeho nedílnou součástí, na nezpůsobilost takových výdajů přitom byla předem upozorněna již ve Výzvě.
16. Žalovaný má dále pochybnosti o datu uzavření dodatku č. 1 k úvěrové smlouvě. Předně, žalobkyní tvrzená kupní smlouva ze dne 30. 4. 2020 nebyla žalovanému nikdy předložena. Na základě úvěrové smlouvy byla provedena registrace vozidla, kdy jako vlastník byla zapsána společnost ŠkoFIN s.r.o. a jako provozovatel žalobkyně, tedy plně v souladu s úvěrovou smlouvou. Důvodem zápisu záznamu, že vlastníkem vozidla je žalobkyně, mohly dle žalovaného být dvě skutečnosti, a sice uhrazení závazku či uzavření dodatku k úvěrové smlouvě. Tvrzení žalobkyně, že došlo k chybnému zápisu vlastníka, je dle žalovaného nepřesvědčivé, a to i s ohledem na skutečnost, že dle úvěrové smlouvy měla zápis společnosti ŠkoFIN s.r.o. jako vlastníka vozidla provést žalobkyně.

17. Námitka žalobkyně, že pořízený vůz nebyl zatížen převodem vlastnického práva, když žalobkyně nikdy neuzavřela smlouvu, která by stanovila vztah úvěrové společnosti jako vlastníka a žalobkyně jako provozovatele vozidla, je dle žalovaného nedůvodná a neodpovídající předložené smluvní dokumentaci. Odkládací podmínka uvedená v dodatku je zcela proti smyslu institutu zajišťovacího převodu práva a ustanovení o odkládací podmínce, přechodu vlastnického práva a rozvazovací podmínce jsou vnitřně rozporná, neboť podmínka musí být stanovena buď jako odkládací, nebo jako rozvazovací. Žalovaný odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2019, sp. zn. 5 Tdo 1253/2019, dle kterého jsou věřitelé, jejichž závazek byl zajištěn zajišťovacím převodem práva, považováni za tzv. podmíněné vlastníky majetku, přičemž zajištěný věřitel formálně nadále zůstává vlastníkem věci.
18. K námitce žalobkyně, že osvědčení o registraci vozidla není povinnou přílohou žádosti o platbu a že doložením kopie velkého technického průkazu se prokazuje kapacita baterie nebo provozní parametry pořizovaného vozidla, a že posouzení doloženého osvědčení o registraci vozidla je pro hodnocení žádosti o platbu nerelevantní, žalovaný uvedl, že povinností poskytovatele dotace je ověřit a zkontrolovat, zda k pořízení vozidla s danými parametry skutečně došlo a zda se příjemce dotace stal vlastníkem daného vozidla. Tato skutečnost se standardně ověřuje z doloženého osvědčení o registraci vozidla, k prokázání vlastnictví vozidla však slouží i velký technický průkaz.
19. K námitce žalobkyně, že neakceptuje návrh krácení dle prvostupňového a napadeného rozhodnutí, jelikož postup pořízení vozidla byl zvolen jako standardní v rámci poskytování úvěrového financování, žalovaný uvedl, že opatření dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, v platném a účinném znění (dále jen „*zákon o rozpočtových pravidlech*“), není návrhem krácení, ale rozhodnutím v materiálním smyslu, potvrzeným nadřízeným orgánem, přičemž za dodržení podmínek dotace zodpovídá její příjemce, nikoli úvěrová společnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2014, č. j. 10 As 10/2014-43).
20. K návrhu žalobkyně na postup podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu žalovaný uvedl, že se neztotožňuje s žalobními námitkami žalobkyně, proto ji nelze uspokojit změnou nebo zrušením napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, a je třeba, aby o žalobě rozhodl soud ve správním soudnictví.

V. Replika žalobkyně

21. Žalobkyně v replice ze dne 30. 11. 2021 uvedla, že tvrzení žalovaného, že se žalobkyně sama usvědčila, je zavádějící. Praxe poskytování úvěrových produktů podnikatelským subjektům, kdy předmětem financování motorových vozidel je taková, jak byla popsána žalobkyní. Postup, kdy zajišťovací převod práva s odkládací podmínkou není vtělen přímo do úvěrové smlouvy, ale do dodatku ke smlouvě, je postupem aplikovaným dalšími úvěrovými společnostmi, čehož si žalovaný musí být vědom.
22. Žalobkyně dále namítala, že žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl nepravdivé informace. Platná je kupní smlouva č. 20150327, která je datována ke dni 11. 3. 2020 a podepsána zástupcem žalobkyně dne 30. 4. 2020. Není pravda, že tento dokument nebyl žalovanému předložen, když byl součástí žádosti o platbu v systému MS2014+ u dokladu UC 2 na pozici 6, vložené dne 3. 3. 2021. Žalovaný tak vytváří nepravdivou domněnku pochybení žalobkyně.

23. Ke zpochybnění institutu zajišťovacího převodu práva s odkládací podmínkou žalobkyně uvedla, že převod práva je jasně určen a je samozřejmé, že vznikem prodlení by se zajišťovací převod práva stal účinným a žalobkyně by se tak dostala do rozporu s rozhodnutím o poskytnutí dotace. Dodatek je tak žalovaným interpretován nepřesně a účelově.

VI. Jednání ve věci

24. Jednání ve věci se konalo dne 29. 9. 2022. Na něm strany setrvaly na svých dosavadních procesních stanoviscích.
25. K ověření okolností sporného zápisu do registru vozidel dne 15. 7. 2020 městský soud vyžádal spisovou dokumentaci Magistrátu hlavního města Prahy, těmito podklady soud provedl na jednání dokazování.
26. Městský soud neprovedl listinné důkazy navržené procesními stranami nazvané: „*nízkouhlíkové technologie IV. Výzva – a) Elektromobilita, dokument Pravidla pro žadatele a příjemce dotace z OPPIK - obecná část dle č. j. MPO 94483/19/61010/61000 platné od 19. 12. 2019, žádost o podporu – registrační číslo projektu CZ.01.3.14/0.0/0.0/18_185/0018159, rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 30. 1. 2020, č. j. MPO 10400/20/61500, aktualizace podnikatelského záměru, depeše na Projektu (Přehled všech depeší) – depeše z 3. 3. 2021, žádosti o platbu (verze 18. 2. 2021, 23. 3. 2021, 13. 5. 2021), úvěrová smlouva ŠKOFIN s.r.o. ze dne 17. 6. 2020 včetně dodatku č. 1, předávací protokol, osvědčení o registraci vozidla – technický průkaz vozidla, závěrečná zpráva o realizaci, opatření ze dne 21. 5. 2021, informace o bezpředmětnosti Opatření ze dne 21. 5. 2021, datovaná ke dni 25. 6. 2021, opatření ze dne 1. 7. 2021 s doručením dne 7. 7. 2021, námitka žalobce proti Opatření včetně příloh ze dne 16. 7. 2021, rozhodnutí ze dne 19. 8. 2021 s doručením dne 30. 8. 2021*“. Jedná se o součásti správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009).

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

27. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění (dále jen “s. ř. s.”), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
28. Ze správního spisu předloženého v projednávané věci soud zjistil následující podstatné skutečnosti.
29. Rozhodnutím o poskytnutí dotace byla přiznána žalobkyni dotace na stanovený účel. Součástí rozhodnutí o poskytnutí dotace jsou jeho přílohy, zejména Pravidla pro žadatele a příjemce dotace z OPPIK – obecná část. Podle hlavy I. článku IX. odstavce 8 rozhodnutí o poskytnutí dotace musí příjemce po celou dobu realizace projektu a po dobu pěti let od přechodu projektu do centrálního stavu MS2014+ používat majetek pořízený s účastí dotace, který má ve svém vlastnictví, k podporovaným ekonomickým činnostem, pokud není Výzvou stanoveno jinak; porušení této povinnosti může být správcem daně postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši odpovídající maximálně částce dotace, která byla proplacena na způsobilé výdaje vztahující se k pořizovacím nákladům předmětného majetku. Podle hlavy I. článku VII. odstavce 1, 3 rozhodnutí o poskytnutí

dotace je poskytovatel dotace oprávněn dotaci krátit (tj. nevyplatit dotaci nebo její část), pokud příjemce prokazatelně nárokoval nezpůsobilé výdaje nebo výdaje, které nebyly zcela a řádně doloženy a ve lhůtě 20 pracovních dnů neodstranil nedostatky, na které byl upozorněn poskytovatelem dotace. Podle odst. 4.2.4 Pravidel pro žadatele a příjemce dotace z OPPIK – obecná část – vznikají vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace další povinnosti, mj. nepřevádět práva a povinnosti vyplývající z projektu na třetí osobu bez souhlasu poskytovatele dotace. V odst. 4.2 je dále uvedeno, že vzhledem ke skutečnosti, že u zajišťovacího převodu práva dochází k okamžitému převodu práv, kdy na úvěrovou společnost či jiný subjekt je převedeno i právo vlastnické, je zajišťovací převod práva nepřijatelným způsobem zajištění majetku. Podle bodu 5.3 písm. g) Výzvy je položkou nezařaditelnou mezi způsobilé výdaje zajištění úvěru na pořízení elektromobilu formou převodu práva na majetek pořizovaný z dotačních prostředků.

30. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 1. 7. 2021, č. j. MPO 482201/21/61100/61150 MIPOX03QC6R8, bylo rozhodnuto o zkrácení dotace, požadované k proplacení v žádosti o platbu a specifikované v napadeném rozhodnutí, z požadované částky 286 234,04 Kč na částku 163 876,89 Kč, a to z důvodu porušení podmínek stanovených v rozhodnutí o poskytnutí dotace. Toto rozhodnutí (opatření) správní orgán prvního stupně vydal poté, co dne 25. 6. 2021 k námitkám žalobce sám zrušil předchozí opatření o krácení dotace ze dne 21. 5. 2021.
31. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně námitky ze dne 16. 7. 2021. Dne 19. 8. 2021 žalovaný vydal napadené rozhodnutí.
32. V projednávané věci soud vyšel z následující právní úpravy v rozhodném znění.
33. Podle § 14 odst. 4 písm. g) zákona o rozpočtových pravidlech, vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí, které obsahuje případné další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace nebo návratné finanční výpomoci splnit.
34. Podle § 14 odst. 5 zákona o rozpočtových pravidlech může poskytovatel v rozhodnutí o poskytnutí dotace stanovit, že nesplnění některých podmínek podle odstavce 4 písm. g) nebo porušení povinnosti stanovené právním předpisem bude postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším, než kolik činí celková částka dotace.
35. Podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).
36. Soud se nejdříve zabýval tvrzením žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalobkyně konkrétně namítala, že napadené rozhodnutí je jen kusé a zcela nedostatečně odůvodněné a nevypořádává se s argumentací obsaženou v námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí.
37. Správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů

(či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kde není zřejmé, zda vůbec byly v řízení nějaké důkazy provedeny. Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38 správní orgán nemá povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí.

38. Soud ověřil, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí neopomněl reagovat na všechny uplatněné námitky, byť se se všemi výslovně nevypořádal. V jejich vzájemné provázanosti a s pomocí odkazů na prvostupňové rozhodnutí však má soud za to, že z hlediska obsahu vyslovil žalovaný své závěry a připojil alespoň stručné úvahy, jimiž byl při vypořádání námitek veden. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou zřejmé důvody, pro které žalovaný považoval argumentaci žalobkyně za neopodstatněnou. S ohledem na citovanou judikaturu proto soud uzavřel, že napadené rozhodnutí je z hlediska vypořádání odvolacích námitek či srozumitelnosti přezkoumatelné, neboť žalovaný se v napadeném rozhodnutí s námitkami žalobkyně v kontextu celého rozhodnutí vypořádal a svou argumentaci řádně a srozumitelně zdůvodnil.
39. Tento žalobní bod tak není důvodný.
40. Stěžejní námitky žalobkyně směřují k nesprávnému právnímu posouzení věci žalovaným. Je sporné, komu svědčilo vlastnictví k předmětnému vozidlu v období do 8. 10. 2020 – konkrétně zda úvěrové společnosti ŠkoFIN s.r.o., čemuž svědčí doložený stav evidence v registru vozidel, čímž by však byly porušeny podmínky dle Hlavy I., čl. IX, odst. 8 Rozhodnutí o poskytnutí dotace.
41. Ze správního spisu žalovaného - z kupní smlouvy č. 20150327 - vyplývá, že žalobkyně zakoupila automobil u prodávajícího Autosalon Klokočka Centrum a.s., automobil prodávající předal žalobkyni dne 16. 7. 2020 včetně technického průkazu č. X. Z osvědčení o registraci vozidla č. X - vyplývá, že k 15. 7. 2020 byla do registru vozidel u vozidla X zapsána společnost ŠkoFIN s.r.o. jako vlastník a žalobkyně jako provozovatel vozidla. Dne 8. 10. 2020 došlo ke změně a jako vlastník byla zapsána žalobkyně. Osvědčení o registraci

vozidla prokazuje, že v těchto dnech došlo k uvedeným změnám v evidenci vlastníka a provozovatele vozidla v registru vozidel.

42. Městský soud si za účelem ověření okolností registrací vyžádal spisové podklady k záznamům evidenčního orgánu Magistrátu Hlavního města Prahy. Městský soud ze spisu ověřil, že žádost o zápis silničního vozidla do registru silničních vozidel dne 15. 7. 2020 jako žadatel a vlastník skutečně podala společnost ŠkoFIN s.r.o., přičemž žalobkyně byla v této žádosti uvedena jen jako provozovatel vozidla. Spis obsahuje k tomuto záznamu toliko žádost ze dne 15. 7. 2020, plnou moc k zastoupení, kterou žalobkyně 14. 7. 2020 udělila pro společnost Autosalon Klokočka Centrum, a.s., plnou moc udělenou společností ŠkoFIN, s.r.o. pro společnost POLEX, s.r.o. dne 13. 9. 2017 k úkonům souvisejícím s převodem vozidla – vše spojené pevně sponou k žádosti. K zápisu ze dne 8. 10. 2020 (zápis z 8. 10. 2020 však není sporný vůbec) spis obsahuje žádost podepsanou žalobkyní dne 7. 10. 2020 a souhlas společnosti ŠkoFIN, s.r.o. ze dne 22. 9. 2020 se zápisem žalobce jako vlastníka vozidla s prohlášením, že po dobu trvání úvěrové smlouvy (označena číslem 1265150) je žalobkyně vlastníkem vozidla.
43. Ze smlouvy o úvěru č. 1265150 ze dne 17. 6. 2020 (založené ve správním spisu) vyplývá, že společnost ŠkoFIN s.r.o. poskytla žalobkyni účelový úvěr za účelem financování pořízení specifikovaného vozidla (shoduje se mj. VIN kód v osvědčení a ve smlouvě o úvěru). Součástí smlouvy byla v článku I. ujednání o zajišťovacím převodu vlastnického práva s tím, že vlastnické právo k předmětu financování přechází na společnost již okamžikem převzetí předmětu financování klientem od dodavatele. Klient (žalobkyně) byla oprávněna po dobu převodu vlastnického práva užívat předmět jako vypůjčitel, převod byl sjednán s rozvazovací podmínkou – podmínka bude splněna až ke dni splnění dluhu. Klient (žalobkyně) byla povinna zajistit zápis společnosti – poskytovatele úvěru - jako vlastníka, přičemž měla právo být označena jako provozovatel vozidla.
44. Žalobkyně žalovanému předložila i dodatek č. 1 č. 1265150 ze dne 17. 6. 2020, kterým byla zrušena ujednání úvěrové smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva a byla nahrazena novým zněním smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva. Zajišťovací převod vlastnického práva byl nově sjednán s odkládací podmínkou, že pokud se žalobkyně dostane do prodlení s úhradou jakéhokoli závazku ze smlouvy o úvěru vůči společnosti ŠkoFIN s.r.o. a tento závazek nesplní ani v dodatečně lhůtě 30 dnů ode dne splatnosti závazku, vlastnické právo k předmětnému vozidlu v takovém případě přejde na společnost ŠkoFIN s.r.o. 31. dnem trvání prodlení žalobkyně. Poté by byl převod vlastnického práva k předmětnému vozidlu sjednán s rozvazovací podmínkou, že dluh klienta z poskytnutého úvěru vůči společnosti ŠkoFIN s.r.o. bude splněn dle podmínek stanovených smlouvou, v opačném případě se převod vlastnického práva stane nepodmíněným. Klient (žalobkyně) byl povinen kdykoliv umožnit své zastupování při zápisu změny vlastníka a poté užívat vozidlo jako provozovatel a vypůjčitel.
45. V potvrzení o průběhu splácení ze dne 15. 2. 2021 společnost ŠkoFIN s.r.o. jen stručně uvedla, že splátky k předmětné úvěrové smlouvě jsou hrazeny řádně a včas v souladu s obchodními podmínkami a v termínech podle splátkového kalendáře a veškeré závazky žalobkyně byly ke dni vydání potvrzení uhrazeny.
46. Je zjevné, že strany úvěrové smlouvy oproti ustanovení § 2040 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“) sjednaly jiný režim zajišťovacího převodu vlastnického práva. Podle § 1 odst. 2 občanského zákoníku platí tzv. zásada smluvní

autonomie, tj. nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti. Současně není zakázáno ujednání zajišťovacího převodu vlastnického práva tak, jak učinily strany smlouvy.

47. Podle § 1099 občanského zákoníku se vlastnické právo k věci určené jednotlivě převádí už samotnou smlouvou k okamžiku její účinnosti, ledaže je jinak ujednáno nebo stanoveno zákonem. Neuplatní se současně § 1102 občanského zákoníku, podle něhož převede-li se vlastnické právo k movité věci zapsané ve veřejném seznamu, nabývá se věc do vlastnictví zápisem do takového seznamu, ledaže jiný právní předpis stanoví jinak. Registr silničních vozidel zřízený podle zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích totiž není tímto zákonem prohlášen za veřejný seznam (srov. oproti katastru nemovitostí - § 1 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí), výslovně je dle § 5 tohoto zákona považován toliko za „evidenční“ informační systém veřejné správy a ani celkové pojetí zápisu do tohoto registru nesvědčí tomu, že by zápisům do něj měly být přisuzovány konstitutivní účinky – např. žádná část zákona neuvádí, že „zápis je účinný záznamem do registru“ atp. Na základě evidence v registru vozidel pak nelze presumovat správnost jako u veřejných seznamů jako např. u katastru nemovitostí, srov. § 980 odst. 2 občanského zákoníku. Osvědčení o registraci vozidla je ve smyslu § 53 správního řádu nepochybně veřejnou listinou, která je nadána presumpcí správnosti, i tak je ale připouštěn důkaz jejího opaku.
48. Rozhodný argument žalovaného, že došlo k zajišťovacímu převodu práva k vozidlu ve prospěch společnosti ŠkoFIN s.r.o., spočívá v tom, že jako první vlastník vozidla byla do registru vozidel zapsána právě společnost ŠkoFIN s.r.o. Napadané rozhodnutí v tomto ohledu obsahuje klíčovou úvahu žalovaného, že „*údaje zapisuje vlastník nebo jím zplnomocněný zástupce*“ a že pokud by jím byla žalobkyně jako příjemce dotace, je „*nepravděpodobné, že by si příjemce dotace, jakožto vlastník vozidla, nevšiml takto nesprávně vyplněného údaje a nepožadoval by změnu tohoto zápisu ihned či neprodleně*“.
49. Žádost o zápis silničního vozidla do registru (a později o změnu vlastníka v evidenci) zásadně podává vlastník (jeho zástupce) nebo provozovatel vozidla, příp. oba společně (§ 6 odst. 3, § 8 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb.). Byť převod vlastnického práva, jak bylo výše uvedeno, nezávisí na zápisech v evidenci vozidel, zápis provedený na podkladě žádosti (tím spíše společně) je věrohodným podkladem o tom, jak se k vlastnictví vozidla v době žádosti stavěly smluvní strany úvěrové smlouvy se sjednaným zajišťovacím převodem práva.
50. Je proto otázkou, zda obстоjí tvrzení žalobkyně, že k registraci skutečně mohlo dojít chybou zápisu společnosti ŠkoFIN s.r.o. jako vlastníka vozidla, která by neodpovídala faktickému a právnímu stavu ohledně vlastnictví vozidla mezi úvěrovou společností a žalobkyní. V tomto ohledu městský soud nepřehlédl, že smlouvu o úvěru i dodatek za společnost ŠkoFIN s.r.o. se žalobkyní sjednávala společnost Autosalon Klokočka Centrum, a.s. jako „*oprávněný zástupce společnosti ŠkoFIN s.r.o. (uzavírající Smlouvu na základě pověření nebo plné moci)*“, přičemž oba smluvní vzory měly tzv. formulářovou podobu a ručně či strojově v ní byly vyplněny identifikační údaje stran, předmět věci a plnění. Jelikož se takto jeví, že smluvní strany nemohly zasahovat do textu smluvních podmínek, proto by byla věrohodná i varianta, že bylo třeba zvláště sjednat vzorovou „*standardní smlouvu o úvěru*“ a současně k ní „*modifikační*“ dodatek č. 1.

51. Městský soud je v každém případě toho názoru, že jak společnost ŠkoFIN, s.r.o., tak i žalobkyně si od okamžiku uzavření úvěrové smlouvy včetně jejího případného dodatku č. 1, tj. již od 17. 6. 2020 měly a musely být vědomy svého právního postavení – tj. kdo je vlastník a kdo provozovatel vozidla, jak a na základě jakých podkladů mají být tyto skutečnosti evidovány v registru vozidel. Těmto smluvním stranám ke dni 15. 7. 2020, kdy došlo k prvnímu zápisu vlastníka a provozovatele vozidla, již po této době zkrátka nemohly vyvstat pochybnosti o tom, kdo má být veden v evidenci jako vlastník a kdo provozovatel vozidla a ze kterých podkladů to vyplývá. Městský soud je názoru, že pokud byl skutečně v době prvního zápisu ze dne 15. 7. 2020 již sjednaný dodatek č. 1, jeho existence si musely být zapisující osoby vědomy a tak měly postupovat. To tím spíše, že dodatek má oproti „standardním podmínkám“ zcela odlišnou formulaci a obsah. Působí nevěrohodně, že by si zapisující osoby snad nebyly vědomy existence takto významného dodatku sjednaného ve stejný den, jako byla sjednána samotná úvěrová smlouva (popř. že by se na tento dodatek „zapomnělo“), příp. není věrohodné ani to, že by byl zápis do evidence proveden vědomě v rozporu s tímto dodatkem č. 1.
52. Uvedené platí podle přesvědčení městského soudu poté tím spíše, že za žalobkyni při zápisu dne 15. 7. 2020 jednala jako zástupkyně společnost Autosalon Klokočka Centrum, a.s., která se žalobkyní sjednávala jak kupní smlouvu a předání vozidla dne 16. 7. 2020 včetně technického průkazu, tak i smlouvu o úvěru (tam zastupovala úvěrující společnost ŠkoFIN s.r.o.) včetně dodatku č. 1. Právě především tato společnost Autosalon Klokočka Centrum, a.s., která se vyskytuje jak ve vztahu žalobkyně – prodávající strana a úvěrující společnost, tak ve vztahu žalobkyně – orgán registrace vozidel, si musela a měla být vědoma, jaké je právní postavení žalobkyně a úvěrující společnosti ve vztahu k vlastnictví resp. provozu vozidla. Jestliže byl za těchto okolností dne 15. 7. 2020 proveden zápis, podle něhož žalobkyně byla jen provozovatel vozidla a společnost ŠkoFIN s.r.o. byla vlastníkem vozidla, svědčí to podle názoru městského soudu tomu, že v daný okamžik žádný dodatek č. 1 sjednán nebyl.
53. Verzi žalobkyně navíc nepotvrzují ani další okolnosti věci. Stav evidence byl dle tvrzení žalobkyně napraven až na základě její výzvy vůči společnosti ŠkoFIN s.r.o. Městský soud podotýká, že tuto výzvu žalobkyně, přestože ji zmínila již v námitkách ze dne 27. 5. 2021 a později dne 16. 7. 2021 a v žalobě, nedoložila ani ve správním řízení a ani v řízení před soudem - žalobkyně v žalobě pouze uvedla, že rozhodné skutečnosti byly zjištěny v rámci přípravy žádosti o platbu (podána dne 18. 2. 2021). Není tak zřejmé, kdy vlastně a za jakých okolností a důvodů žalobkyně na zápis reagovala s úmyslem domoci se nápravy, a to přestože již od předání vozidla prodávající společností Autosalon Klokočka Centrum, a.s. včetně technického průkazu č. UL170631 dne 16. 7. 2020 jí mělo být zřejmé, že není zapsána jako vlastník vozidla. Na věci nic nemění ani to, že rovněž společnost ŠkoFIN s.r.o. potvrdila dne 15. 2. 2021, že žalobkyně řádně a včas hradí splátky dle splátkového kalendáře – společnost zde potvrdila pouze tolik, že žalobkyně řádně plní svůj dluh; nevyjádřila se znovu ani k okolnostem zajišťovacího převodu práva ani k okolnostem zápisu ze dne 15. 7. 2020 sebe jako vlastníka vozidla. K zápisu ze dne 8. 10. 2020 žalobkyně sice doložila souhlas společnosti ŠkoFIN, s.r.o. ze dne 22. 9. 2020 se zápisem jako vlastníka vozidla s prohlášením, že po dobu trvání úvěrové smlouvy je žalobkyně vlastníkem vozidla. I to podle názoru soudu představuje jen velmi obecné, prosté a stručné konstatování, jehož hlavním předmětem je souhlas jen se změnou stávajícího zapsaného stavu. Úvěrová společnost ŠkoFIN, s.r.o. si přitom evidentně byla vědoma toho, že jí v danou chvíli svědčilo postavení vlastníka vozidla. Pakliže uvedla, že po dobu trvání

úvěrové smlouvy je vlastníkem žalobkyně, nijak se již dále nevyjadřuje k tomu, proč tedy vůbec došlo k záznamu ze dne 15. 7. 2020, který dle spisu iniciovala společnost ŠkoFIN, s.r.o. a který měl být v rozporu s tímto tvrzeným stavem - zda se např. jednalo o mylný zápis, v této souvislosti neobjasňuje ani proces sjednávání smlouvy o úvěru včetně jejího dodatku. Toto stručné prohlášení proto zase nijak nezpochybňuje správnost předchozího záznamu ze dne 15. 7. 2020 a nepřispělo k závěru, že správně by měla být žalobkyně již při zápisu 15. 7. 2020 skutečně evidována jako vlastník vozidla.

54. Městský soud uzavírá, že pokud byla žalobkyně již jednou konfrontována se stavem evidence, jak vyplývá z veřejné listiny osvědčení o registraci vozidla (což svědčí v její neprospěch), bylo zkrátka na ní, aby k prokázání opaku navrhla a předložila ucelený řetězec tvrzení a důkazů. Žalobkyní tvrzený omyl společnosti ŠkoFIN s.r.o. při zápisu dne 15. 7. 2020 však není podle názoru městského soudu věrohodně prokázán žádnými podklady, které žalobkyně předložila správnímu orgánu a soudu.
55. Městský soud tedy přisvědčil úvaze žalovaného, že celkově není věrohodná argumentace žalobkyně postavená na tom, že při prvním zápisu došlo k mylnému zápisu v postavení vlastníka a provozovatele vozidla, který vycházel z nezohlednění speciální úpravy zajišťovacího převodu sjednaného v dodatku č. 1 smlouvy o úvěru. Městský soud naopak přisvědčil tomu, že logický a ucelený soulad údajů v osvědčení o registraci vozidla, ve smluvních ujednáních a zákonných náležitostech procesu zápisu do evidence svědčí tomu, že po část doby 15. 7. 2020 – 8. 10. 2020 žalobkyně nebyla oprávněně v důsledku (v původní „standardizované“ podobě) sjednaného zajišťovacího převodu vlastníkem vozidla, to mohla proto užívat pouze ve výpůjčce, a proto v evidenci byla správně zapsána jen jako jeho provozovatel. Záznam v registru vozidel ze dne 15. 7. 2020 proto odpovídá povaze smluvního vztahu na základě úvěrové smlouvy a zajišťovacího převodu práva v původní podobě, tj. bez sjednaného dodatku.
56. Soud se dále zabýval námitkou žalobkyně, že osvědčení o registraci vozidla nebylo povinnou přílohou žádosti o platbu, ve vztahu k hodnocení žádosti o platbu proto není relevantní. Soud se s žalobní námitkou neztotožnil s odkazem na zásadu materiální pravdy, vyjádřenou v § 3 správního řádu, dle kterého postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími zásadami správního řízení. Pro posouzení, zda byly splněny podmínky pro udělení dotace, je stěžejní zjištění, kdo byl vlastníkem vozidla v předmětné době. To může být prokázáno i z osvědčení o registraci vozidla, správní orgán proto nepostupoval v rozporu se zákonem, když osvědčení použil jako podklad pro vydání rozhodnutí.
57. K další žalobní výtce městský soud shledal, že napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný krácení dotace pro nezpůsobilost výdajů za nákup elektroautomobilu shledal toliko a právě z důvodu porušení podmínky Hlavy I, článku IX odst. 8 rozhodnutí o poskytnutí dotace – tj. nedodržení povinnosti příjemce být vlastníkem majetku po celou dobu realizace projektu a dalších 5 nebo 3 let (dle velikosti podniku) od přechodu projektu do centrálního stavu MS2014+ (srov. závěr strany 3 a 4 napadeného rozhodnutí). Odkaz na Hlavu I, článek VII, odst. 3 rozhodnutí o poskytnutí dotace znamenal, že se výdaje odporující podmínkám Hlavy I, článku IX odst. 8 rozhodnutí o poskytnutí dotace staly nezpůsobilými, rozhodný pro krácení dotace byl však stále důvod dle Hlavy I, článku IX odst. 8 rozhodnutí o poskytnutí dotace. Námitka žalobce vůči nesprávnému krácení dotace dle Hlavy I, článku VII, odst. 3 rozhodnutí o poskytnutí dotace je tedy nedůvodná.

58. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na to, že i z kapitoly 4.2 Pravidel pro žadatele a příjemce dotací z OPPIK – obecná část vyplývá, že zajišťovací převod je nepřijatelným způsobem zajištění majetku. Žalovaný v napadeném rozhodnutí kromě zmíněného odkazu z citované části Pravidel žádné zásadní závěry nečinil a argument použil podpůrně k doplnění stěžejního důvodu pro krácení vzhledem ke zjištěné absenci vlastnického práva k vozidlu po určitou dobu. Pokud se jedná o namítanou novost této argumentace žalovaného, městský soud konstatuje, že procesní obranu žalobkyně proti této části rozhodnutí uplatnila v žalobě. Žalobkyně pak existenci této část Pravidel nijak nezpochybňuje a její přesvědčení o neadekvátnosti vzhledem k rozdílnosti zajišťovacího převodu v praxi úvěrového financování není ve vztahu k podstatě projednávané věci vůbec relevantní – následkem toho, jak byla pravidla zajišťovacího převodu v její úvěrové smlouvě sjednána, zkrátka nebyla žalobkyně po určitou dobu evidována jako vlastník předmětného vozidla, přičemž opak věrohodně neprokázala; tím porušila nastavené podmínky dotace a byl dán důvod pro její krácení. Oprávněnost tohoto krácení shledal městský soud vzhledem k okolnostem věci již výše jako důvodné.
59. K návrhu žalobkyně na postup podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu soud uvádí, že rozhodnutí o takovém návrhu nespadá do jeho působnosti, a k rozhodnutí o něm je příslušný žalovaný, soud může v řízení o žalobě toliko přikročit ke zrušení rozhodnutí pro nezákonnost, nebo vady řízení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) nebo žalobu zamítnout pro nedůvodnost (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Domáhat se změny napadeného rozhodnutí v soudním řízení správním nelze. Soud poukazuje na vyjádření žalovaného k žalobě a jeho odmítavé stanovisko k návrhu, se kterým se ztotožňuje. Tento návrh tedy není důvodný.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

60. Městský soud shrnuje, že formální vady napadeného rozhodnutí neshledal, důvodné nejsou ani další dílčí námitky. Stěžejní námitce sporující právní posouzení zápisu společnosti ŠkoFIN s.r.o. jakožto vlastníka vozidla v období od 15. 7. 2020 do 8. 10. 2020 nevyhověl. Podklady, jichž se sama žalobkyně na podporu svých tvrzení dovolává, věrohodně neprokazují, že by žalobkyně se společností ŠkoFIN s.r.o. sjednala již dne 17. 6. 2020 současně s úvěrovou smlouvou dodatek č. 1 o zajišťovacím převodu vlastnického práva k vozidlu tak, aby žalobkyně od převzetí vozu byla vlastníkem vozidla a byla jako taková i evidována v registru vozidel, čímž by byla popřena oprávněnost zápisu společnosti ŠkoFIN s.r.o. jako vlastníka ve zmíněném období. Úvahy žalovaného tak obstojí jako logické zhodnocení okolností věci a městský soud se s nimi ztotožnil.
61. Na základě všech shora uvedených skutečností soud žalobu neshledal důvodnou, proto ji zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
62. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na to, že žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jakožto úspěšnému účastníkovi řízení náležela náhrada nákladů řízení, soud tuto náhradu nepřiznal, neboť mu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. září 2022

JUDr. Slavomír Novák v. r.
předseda senátu